

opusdei.org

Лист прелата, червень 2007

Лист Владики Хав'єра
Ечеварріа членам Opus Dei. В
цьому місяці йдеться про
таємницю Пресвятої Трійці
та Євхаристії.

24.12.2008

Нещодавно, продовжуючи свої
пастирські подорожі у вихідні дні,
я зміг побувати в Стокгольмі. Дух
Справи поширюється й в цих
«холодних країнах Північної
Європи», як писав багато років
тому Св. Хосемарія в книзі

«Дорога» (п. 315). Я впевнений, що писав він так тому, що вже досяг цих широт в тому пристрасному прагненні - *ignem veni mittere in terram* («Вогонь прийшов я кинути на землю» (Лк 12:49), - яке він перейняв від Ісуса. Я гаряче дякував Богові за те, що Він дав нам побачити *мрії* Св. Хосемарії втіленими в життя, а також активно брати участь в їхній реалізації нашими молитвами, радісним та великодушним самовідреченням, виконанням наших щоденних обов'язків. Будемо ж завжди вчиняти саме так: в тісному союзі зо всіма християнами та один з одним допомагати поширенню Церкви світом.

Як ми чудово знаємо, коріння духовної ефективності зміцнює глибоке та напружене внутрішнє життя – плід дії в душах Святого Духа. Тому так важливо для

кожного з нас з кожним днем все тісніше спілкуватися з Третьою Іпостассю Пресвятої Трійці!

Починаючи з сьогоднішнього дня, ми будемо читати молитву *Trisagium Angelicum*, прагнучи вознести ті хвали та вдячність, з якими все людство повинно звертатися до Триєдиного Бога, що нас створив, нас викупив, та якому належить привести нас до освячення. Будемо ж всіма силами намагатися використати цей час, щоб перетворити день і ніч в гімн слави Пресвятої Трійці. Будемо якомога частіше повторювати вголос або подумки слова з літургії: «Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt caeli et terra gloria tua!» («Свят, свят, свят Господь Бог Саваоф. Повни небеса й земля слави Твоєї» (Римський Місал, Чин Меси).

Християнську душу якомога частіше повинні підживлювати роздуми про тайну Пресвятої Трійці. Святий Августин говорить, що «це й буде повнота нашої радості – більше бути не може – насолоджуватися Пресвятою Трійцею, по образу якої ми створені («Про Трійцю», I, 18). Як образно про це сказано в Святому Письмі, ті, хто прагне спрямовувати усі свої думки та дії до Бога, *«мов то дерево, посаджене понад потоками водними, що плід свій дає у свою пору й що лист його не в'яне» (Пс 1:3)*. Із ясним та постійним звертанням до Триєдиного Бога - кінцевої мети нашого життя, все, що ми робимо на землі, хоч би як тривіально це не виглядало із людського погляду, набуває великої цінності. Господа цікавить все в нашому житті, Він супроводжує нас із безмежною ніжністю своєї Любові та Милосердя.

Святий Хосемарія, особливо в останні роки свого земного життя, часто згадував цей важливий момент християнської віри. Так, в 1972 році він говорив: «Якщо ми перебуваємо в благодаті Божій, то Святій Дух присутній в нашій душі, надаючи надприродний характер усім нашим діям. І разом зі Святим Духом і Отець, і Син – Свята Трійця, єдиний Бог. Ми є храмом Трійці, ми можемо говорити із Богом просто, не здійснюючи нічого незвичайного, підіймаючись над собою, наступаючи на себе, як наступають на виноград в давильні, тому що ми ніщо. Ми звертаємося до Нього в глибині своєї душі, щоб розповісти про все, що з нами відбувається: просимо Його, поклоняємося Йому, просимо в Нього прощення за наші й чужі гріхи, любимо Його» (Замітки з проповідей, 12 жовтня 1972 р.).

Будемо ж звертатися до Пресвятої Трійці в наступні дні з глибокою й сильною набожністю. Це допоможе нам плідно підготуватися також до інших великих літургійних свят цього місяця – Урочистості Пресвятих Тіла й Крови Христа та Урочистості Пресвятого Серця Ісуса. Зростання в євхаристійному благочесті значить занурення в таємницю Святої Трійці, позаяк, як нагадує Папа Римський в нещодавньому апостольському зверненні на тему Святої Євхаристії, «головною реальністю євхаристійної віри є сама таємниця Бога, Тринітарна любов... Ісус в Євхаристії дарує не «щось», але самого Себе; Він жертвує Своє Тіло та проливає Свою Кров. Він дарує Себе в цілісності Свого існування, відкриваючи одвічне джерело цієї любові» (Бенедикт XVI, Апостольське звернення

Sacramentum Caritatis, 22 лютого 2007 р., п. 7).

Як захоплювався Св. Хосемарія можливістю щодня споглядати присутність та дію Триєдиного Бога в літургічних молитвах. В одній зі своїх проповідей він говорив, що «потрійне звірення любові до людей було дивним образом увічнено в Євхаристії. Три Божественних Іпостасі діють разом в священній жертві на вівтарі» («Христос проходить поруч», п. 85). Він дуже любив привернути увагу до цієї дії «Великого Незнайомця», пристрасно бажаючи, щоб Він не був далі «незнайомцем» для християн. Він надихав усіх звертатися до кожної з Божественних Іпостасей частіше й наполегливіше, розрізняючи, але не розділяючи Їх, тому що «в Євхаристії присутні усі Іпостасі Пресвятої Трійці. Син приносить

себе в покутну жертву з волі Отця й за допомогою Святого Духа. Будемо вчитися зверненням до Пресвятої Трійці, до єдиного Бога - три Божественних Іпостасі, але єдина сутність, єдина любов, єдине дія, що освячує» (Там же, п. 86).

На цьому ж наполягає Папа Бенедикт XVI: «Конче потрібно пробудити в нас усвідомлення вирішальної ролі, що відіграє Святий Дух ... в поглибленні божественних таємниць» (Бенедикт XVI, Апостольське звернення *Sacramentum Caritatis*, 22 лютого 2007 р., п. 12). І далі Святіший Отець продовжує: «Для духовного життя вірних дуже важливим є більш чітке усвідомлення анафори: разом зі словами Христа, що Він промовив під час Тайної Вечері, вона містить епikleзу, тобто заклик до Отця, щоб Він

зіслав дар Духа з тим, щоб хліб та вино стали тілом та кров'ю Ісуса Христа, та щоб «уся спільнота ставала тілом Христовим». Дух, що його призиває священник на принесені на вівтар дари хліба й вина, є тим самим Духом, що єднає вірних «в єдине тіло», перетворюючи їх на духовною жертву, угодну Отцю» (Там же, п. 13).

Як ми можемо користати з цього божественного життя, що сходить з небес на землю під час Божественної Літургії та дарується кожному з нас в Святому Причасті? Готуючись якомога краще до прийняття Господа та з великою ревністю дякуючи після Літургії. Подумайте лише, що протягом декількох хвилин, коли Ісус є таїнственно присутній в нас, здійснюється найтаємніше єднання між Творцем та Його творінням, яке тільки можна собі

уявити. Це єднання буде відтак продовжено протягом дня, завдяки дії Святого Духа. Чи служить ваше стояння навколішки виразом щирого вшанування? Чи відбуваються діла віри, надії, любові в самій вашій душі? Давайте попросимо Ісуса, як Димас, розбійник, що кається, про те, щоб Він пам'ятав про нас та допомагав нам пам'ятати про Нього. Євхаристія - знак нескінченного милосердя Господа: Він не тільки не відкидає нас, але, пропонуючи нам Себе як їжу, ототожнює нас із Собою. Побажаймо ж, щоб таким було наше життя.

«Коли ви отримуєте Причастя, й ваше серце готово дякувати Богові, - навчав Св. Хосемарія, - задумайтесь про те, що ви отримали пресвяту людську природу Христа – Його тіло, Його Кров, Його Душу – та Його

Божественність. Та з Ісусом – всю повноту Трійці, тому що Отець, і Син, і Святий Дух нероздільні. Подумайте про те, що коли таїнствена речовина розчиниться, реальна присутність зникне, але Бог Святий Дух залишиться в наших тілах та душах, що є Його храмом» (Пор. 1 Кор 3:16).

«Ви ж бачите, що Бог не просто проходить поруч, Він перебуває в нас. Можна сказати, що Він перебуває в центрі нашої душі в стані благодаті й наділяє надприродним значенням усі наші дії, за умови, що ми не будемо Йому протистояти та не виженемо Його, скоївши гріх. Бог скритий в вас, і в мені, і в кожному з нас» (Замітки з проповідей, 12 жовтня 1972 р.).

Ці поради Св. Хосемарії допоможуть нам підготуватися до

його свята 26 червня. Попросимо
його про заступництво за нас, щоб
кожен з нас міг зробити рішучий
крок вперед в своєму духовному
житті, що полягає в пізнанні
Пресвятої Трійці, спілкуванні з
Нею, любові до Неї тут на землі,
щоб згодом ми могли
насолоджуватися Богом у вічності.

Якщо згадати ще про одне, то, як
ви знаєте, 14 червня - день, коли,
якщо на то Божа воля, мені
виповниться 75 років. Найкращий
подарунок, що ви могли б мені
зробити, - якомога інтенсивніша
молитва. Молите Господа, щоб Він
простив мені усі ті миті, коли я не
відплатив Йому тою любов'ю, якої
Він очікував від мене, моліть, щоб
Він продовжував одарювати мене
своєю благодаттю, та щоб я міг ще
ближче бути з Богом Отцем, Богом
Сином, Богом Святим Духом та
Пречистою Дівою, нашою Матір'ю.

Величезну радість я відчув
минулого тижня, під час
висвячення на священників 38
дияконів Прелатури Opus Dei.
Зараз ми маємо допомагати їм ще
більше, щоб вони могли стати
святими священниками Ісуса
Христа. Під час церемонії я часто
згадував трьох перших
священників Opus Dei. Просив їх,
щоб вони допомогли нам так само,
як вони, відповідати на вимоги
покликання, та щоб кожен з нас,
чоловіків та жінок, прагнув би
зміцнення в себе священничої
душі: тісніше спілкувався із
Вчителем, більш ревно піклувався
про душі та не здавався за жодних
обставин (Пор. «Дорога», п. 934).

Невпинно молиться про мої
наміри: про Церкву й Папу
Римського, про святість
священників та вірних, про
поширення Церкви у всьому світі.

З любов'ю благословляю вас,

ваш Отець

+ Хав'єр

Рим, 1 червня 2007 року

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-prelata-cherven-2007/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-cherven-2007/)
(19.02.2026)